

Ceturtdiena, 2018. gada 3. maija

P8_TA(2018)0204

Plašsaziņas līdzekļu plurālisms un brīvība Eiropas Savienībā

Eiropas Parlamenta 2018. gada 3. maija rezolūcija par plašsaziņas līdzekļu plurālismu un brīvību Eiropas Savienībā (2017/2209(INI))

(2020/C 41/09)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienību (LES) 2., 3., 6., 7., 9., 10., 11. un 49. pantu un Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 9., 10. un 16. pantu,
- ņemot vērā Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 11. pantu,
- ņemot vērā Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas (ECTK) 10. pantu, Eiropas Cilvēktiesību tiesas judikatūru un Eiropas Sociālo hartu,
- ņemot vērā Starptautisko konvenciju par jebkuras rasu diskriminācijas izskaušanu (ICERD), kas pieņemta un atvērta parakstīšanai un ratificēšanai ar 1965. gada 21. decembra Ģenerālās asamblejas Rezolūciju Nr. 2106,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 30. maija Regulu (EK) Nr. 1049/2001 par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem ⁽¹⁾,
- ņemot vērā 29. protokolu par sabiedriskās apraides sistēmu dalībvalstīs,
- ņemot vērā Eiropas Preses brīvības hartu,
- ņemot vērā Eiropas Padomes Konvenciju par vardarbības pret sievietēm un vardarbības ģimenē novēršanu un apkarošanu,
- ņemot vērā Eiropas Padomes Ministru komitejas un Parlamentārās asamblejas deklarācijas, ieteikumus un rezolūcijas un Venēcijas komisijas atzinumus un tiesiskuma kritēriju sarakstu,
- ņemot vērā Eiropas Padomes pētījumu *“Journalists under pressure – Unwarranted interference, fear and self-censorship in Europe”* (“Spiediens uz žurnālistiem — nepamatota iejaukšanās, bailes un pašcenzūra Eiropā”),
- ņemot vērā Vispārējo cilvēktiesību deklarāciju, Starptautisko paktu par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām, ANO Pretkorupcijas konvenciju un UNESCO Konvenciju par kultūras izpausmju daudzveidības aizsardzību un veicināšanu,
- ņemot vērā ANO Cilvēktiesību komitejas Vispārējo komentāru Nr. 34,
- ņemot vērā ANO Vadošos principus uzņēmējdarbībai un cilvēktiesībām,
- ņemot vērā ANO Ģenerālās asamblejas un ANO Cilvēktiesību padomes attiecīgās rezolūcijas un ANO īpašā referenta tiesību uz uzskatu un vārda brīvību veicināšanas un aizsardzības jautājumos ziņojumus,
- ņemot vērā ANO rīcības plānu par žurnālistu drošību un nesodāmības problēmu,
- ņemot vērā Eiropas Drošības un sadarbības organizācijas (EDSO) paveikto darbu plašsaziņas līdzekļu brīvības jomā, jo īpaši attiecībā uz darbu, ko paveicis tās pārstāvis plašsaziņas līdzekļu brīvības jomā,

⁽¹⁾ OV L 145, 31.5.2001., 43. lpp.

Ceturtdiena, 2018. gada 3. maija

- ņemot vērā darbu, ko veikusi Eiropas Padomes Žurnālistu un žurnālistu drošības aizsardzības veicināšanas platforma,
- ņemot vērā ANO īpašā referenta jautājumos par uzskatu un vārda brīvības tiesību veicināšanu un aizsardzību, EDSO pārstāves plašsaziņas līdzekļu brīvības jautājumos, Amerikas valstu organizācijas (AVO) īpašā referenta vārda brīvības jautājumos un Āfrikas Cilvēktiesību un tautu tiesību komisijas (ACHPR) īpašā referenta vārda brīvības un piekļuves informācijai jautājumos 2017. gada 3. marta kopīgo deklarāciju par vārda brīvību un “viltus ziņām”, dezinformāciju un propagandu,
- ņemot vērā organizācijas “Reportieri bez robežām” publicētā preses brīvības indeksa rezultātus, kā arī Eiropas Universitātes institūta Mediju plurālisma un mediju brīvības centra Plašsaziņas līdzekļu uzraudzības instrumenta darba rezultātus,
- ņemot vērā organizācijas ARTICLE 19 publicēto politikas pārskatu “*Defining Defamation: Principles on Freedom of Expression and Protection of Reputation*” (“Neslavas celšanas definēšana: vārda brīvības un reputācijas aizsardzības principi”),
- ņemot vērā Parlamenta 2013. gada 21. maija rezolūciju par ES hartu — standartu noteikšanu attiecībā uz plašsaziņas līdzekļu brīvību Eiropas Savienībā ⁽²⁾,
- ņemot vērā 2014. gada 12. marta rezolūciju par ASV Nacionālās drošības aģentūras novērošanas programmu, novērošanas struktūrām dažādās dalībvalstīs un ietekmi uz ES pilsoņu pamattiesībām un transatlantisko sadarbību tieslietu un iekšlietu jomā ⁽³⁾ un 2015. gada 29. oktobra rezolūciju par turpmākajiem pasākumiem saistībā ar Eiropas Parlamenta 2014. gada 12. marta rezolūciju par ES pilsoņu elektronisko masveida novērošanu ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā 2017. gada 16. marta rezolūciju par e-demokrātiju Eiropas Savienībā — iespējas un problēmjautājumi ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā 2016. gada 25. oktobra rezolūciju ar ieteikumiem Komisijai par ES mehānisma demokrātijai, tiesiskumam un pamattiesībām izveidi ⁽⁶⁾,
- ņemot vērā 2017. gada 14. februāra rezolūciju par trauksmes cēlēju nozīmi ES finanšu interešu aizsardzībā ⁽⁷⁾ un 2017. gada 24. oktobra rezolūciju par likumīgiem pasākumiem, ar kuriem aizsargā trauksmes cēlētus, kas, atklājot uzņēmumu un publisko iestāžu konfidenciālu informāciju, darbojas sabiedrības interesēs ⁽⁸⁾,
- ņemot vērā Padomes un Padomē sanākušo dalībvalstu valdību pārstāvju secinājumus par mediju brīvību un plurālismu digitālajā vidē ⁽⁹⁾,
- ņemot vērā ES cilvēktiesību pamatnostādnes par vārda brīvību tiešsaistē un bezsaistē un Komisijas Pamatnostādnes attiecībā uz ES atbalstu plašsaziņas līdzekļu brīvības un neaizskaramības nodrošināšanai paplašināšanās procesā iesaistītajās valstīs no 2014. gada līdz 2020. gadam,
- ņemot vērā Komisijas 2016. gada kolokviju par pamattiesībām ar devīzi “plašsaziņas līdzekļu plurālisms un demokrātija” un Eiropas Savienības Pamattiesību aģentūras publicētos relevantos materiālus,
- ņemot vērā Augsta līmeņa ekspertu grupu viltus ziņu un tiešsaistē īstenotas dezinformācijas jomā, ko norīkojusi Komisija, lai tā sniegtu ieteikumus par viltus ziņu tvērumu, kā arī noteiktu attiecīgo ieinteresēto personu uzdevumus un pienākumus,

⁽²⁾ OV C 55, 12.2.2016., 33. lpp.

⁽³⁾ OV C 378, 9.11.2017., 104. lpp.

⁽⁴⁾ OV C 355, 20.10.2017., 51. lpp.

⁽⁵⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2017)0095.

⁽⁶⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2016)0409.

⁽⁷⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2017)0022.

⁽⁸⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2017)0402.

⁽⁹⁾ OV C 32, 4.2.2014., 6. lpp.

Ceturtdiena, 2018. gada 3. maija

- ņemot vērā Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāja (EDPS) Atzinumu Nr. 5/2016 par E-privātuma direktīvas (2002/58/EK) pārskatīšanu,
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2017. gada 15. marta Direktīvu (ES) 2017/541 par terorisma apkarošanu un ar ko aizstāj Padomes Pamatlēmumu 2002/475/TI un groza Padomes Lēmumu 2005/671/TI⁽¹⁰⁾,
 - ņemot vērā Eiropadomes 2017. gada 22. jūnija secinājumus par drošību un aizsardzību,
 - ņemot vērā Reglamenta 52. pantu,
 - ņemot vērā Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas ziņojumu, kā arī Kultūras un izglītības komitejas un Juridiskās komitejas atzinumus (A8-0144/2018),
- A. tā kā tiesības uz vārda brīvību un viedokļa brīvību ir cilvēka pamattiesības un personu pilnvērtīgas attīstības un aktīvas līdzdalības demokrātiskā sabiedrībā, pārredzamības un pārskatatbildības principu īstenošanas un citu cilvēktiesību un pamatbrīvību ievērošanas obligāti nosacījumi;
- B. tā kā plurālisms un brīvība, demokrātija un tiesiskums ir nedalāmi jēdzieni;
- C. tā kā tiesības informēt un tiesības būt informētam ir daļa no galvenajām demokrātijas pamatvērtībām, balstoties uz kurām tika dibināta Eiropas Savienība;
- D. tā kā plurālistisku, neatkarīgu un uzticamu plašsaziņas līdzekļu kā demokrātijas un tiesiskuma garanta un uzrauga nozīmīgumu nedrīkst novērtēt par zemu;
- E. tā kā plašsaziņas līdzekļu brīvība, plurālisms un neatkarība ir vārda brīvības tiesību izšķirīgi elementi; tā kā plašsaziņas līdzekļiem ir būtiska loma demokrātiskā sabiedrībā kā publiskiem uzraugiem, kuri vienlaikus palīdz informēt iedzīvotājus un nostiprināt viņu tiesības, paplašinot viņu izpratni par pašreizējo politisko un sociālo situāciju un tādējādi veicinot viņu apzinātu līdzdalību demokrātiskas sabiedrības procesos; tā kā, lai atspoguļotu plašsaziņas līdzekļu vidi, kas mūsdienās ir būtiski mainījusies, minētās lomas apmērus vajadzētu paplašināt, to attiecinot arī uz tiešsaistes un pilsonisko žurnālistiku, kā arī uz blogu autoru, interneta lietotāju, sociālo plašsaziņas līdzekļu aktīvistu un cilvēktiesību aizstāvju darbu, vienlaikus ievērojot tiesības uz privātumu; tā kā tīkla neitralitāte ir atklāta interneta būtisks princips;
- F. tā kā viltus ziņas, iebiedēšana tiešsaistē vai pornogrāfisku materiālu izplatīšana atriebības nolūkos rada aizvien lielākas bažas mūsu sabiedrībā, jo īpaši jauniešu vidū;
- G. tā kā viltus ziņu izplatīšana un dezinformācija sociālajos plašsaziņas līdzekļos vai meklētājprogrammu tīmekļa vietnēs ir ievērojami mazinājuši tradicionālo plašsaziņas līdzekļu uzticamību, tādējādi mazinot to spēju darboties kā uzraugiem;
- H. tā kā publiskā sektora struktūrām ir ne tikai pienākums atturēties no vārda brīvības ierobežojumu īstenošanas, bet arī pienākums pieņemt tiesisko un normatīvo regulējumu, kas veicina brīvu, neatkarīgu un plurālistisku plašsaziņas līdzekļu attīstību;
- I. tā kā saskaņā ar ICERD 2. un 4. pantu un Vispārējās cilvēktiesību deklarācijas 30. pantu vārda brīvību nekad neizmanto, lai aizstāvētu izpaušmes, ar ko pārkāpj konvenciju un deklarāciju, piemēram, naida runu vai propagandu, kuras pamatā ir vienas rases vai vienas ādas krāsas personu grupas, vai etniskās grupas pārkāpuma idejas vai teorijas vai ar kuru mēģina attaisnot vai sekmēt jebkāda veida rasu naidu un diskrimināciju;
- J. tā kā publisko iestāžu pienākums ir aizsargāt publisko plašsaziņas līdzekļu neatkarību un objektivitāti, jo īpaši tādēļ, ka tie uzskatāmi par dalībniekiem, kas kalpo demokrātiskai sabiedrībai, nevis apmierina pie varas esošās valdības intereses;

⁽¹⁰⁾ OV L 88, 31.3.2017., 6. lpp.

Ceturtdiena, 2018. gada 3. maija

- K. tā kā publiskā sektora iestādēm ir arī jānodrošina, ka plašsaziņas līdzekļi ievēro spēkā esošos tiesību aktu noteikumus un regulējumu;
- L. tā kā nesenās politiskās norises dažādās dalībvalstīs, kurās pieaug nacionālisms un populisms, ir radījušas uz žurnālistiem izdarītā spiediena un viņiem izteikto draudu pieaugumu, kas liecina, ka Eiropas Savienībai jānodrošina, jāveicina un jāaizsargā plašsaziņas līdzekļu brīvība un plurālisms;
- M. tā kā, pēc Eiropas Padomes norādītā, ļaunprātīgi nodarījumi un noziegumi, ko pret žurnālistiem ir pastrādājušas gan valstis, gan nevalstiski dalībnieki, mazina un slāpē vārda brīvību; tā kā nepamatotas iejaukšanās risks un biežums arvien vairāk iebiedē žurnālistus, pilsoniskuma žurnālistus, emuāru autorus un citas informācijas izplatīšanā iesaistītās puses, tādējādi, iespējams, veicinot augstu pašcenzūras līmeni un vienlaikus mazinot iedzīvotāju tiesības uz informāciju un līdzdalību;
- N. tā kā ANO īpašais referents jautājumos par tiesību uz uzskatu un vārda brīvību sekmēšanu un aizsardzību 2016. gada septembrī atgādināja, ka valdību pienākums ir ne tikai cienīt žurnālistiku, bet arī nodrošināt žurnālistu un viņu avotu aizsardzību, attiecīgā gadījumā piemērojot stingrus tiesību aktus, nodrošinot vainīgo personu kriminālvajāšanu un garantējot plašu aizsardzību;
- O. tā kā žurnālisti un citi plašsaziņas līdzekļu dalībnieki Eiropas Savienībā joprojām saskaras ar vardarbību, draudiem, aizskarošu izturēšanos vai publisku kaunināšanu galvenokārt saistībā ar to pētniecisko darbību, kuras mērķis ir aizsargāt sabiedrības intereses no varas ļaunprātīgas izmantošanas, korupcijas, cilvēktiesību pārkāpumiem vai noziedzīgām darbībām;
- P. tā kā žurnālistu un citu plašsaziņas līdzekļu dalībnieku drošības un drošuma garantēšana ir priekšnoteikums, lai viņi spētu pilnībā pildīt savu uzdevumu un pienācīgi informēt iedzīvotājus un efektīvi piedalīties publiskās debatēs;
- Q. tā kā saskaņā ar Eiropas Padomes Žurnālistikas un žurnālistu drošības aizsardzības veicināšanas platformu vairāk nekā pusē gadījumu nelikumības pret plašsaziņas līdzekļu profesionāļiem vainīgi ir valsts sektora pārstāvji;
- R. tā kā pētnieciskā žurnālistika būtu jāveicina kā pilsoniskās līdzdalības veids un pozitīvs pilsoniskuma akts, ko atbalsta, īstenojot saziņu, mācības, izglītību un apmācību;
- S. tā kā plašsaziņas līdzekļu sistēmas straujā attīstība, plašsaziņas līdzekļu plurālisma tiešsaistes dimensijas ātrā izaugsme un meklētājprogrammu un sociālo plašsaziņas līdzekļu platformu izplatības pieaugums ir gan izaicinājums, gan iespēja vārda brīvības veicināšanai un ziņu sagatavošanas demokratizēšanai, iesaistot iedzīvotājus publiskajās debatēs un padarot arvien lielāku skaitu informācijas lietotāju par informācijas veidotājiem; tā kā plašsaziņas līdzekļu konglomerātu, platformu operatoru un interneta starpnieku varas koncentrācija rada risku, ka var tikt negatīvi ietekmēts publisko debašu plurālisms un informācijas pieejamība, kā arī ietekmēta žurnālistikas un apraides plašsaziņas līdzekļu brīvība, integritāte, kvalitāte un redakcionālā neatkarība; tā kā ir nepieciešami vienlīdzīgi konkurences apstākļi Eiropas līmenī, lai nodrošinātu, ka meklētājprogrammas, sociālo plašsaziņas līdzekļu platformas un citi augsto tehnoloģiju milži ievēro ES digitālā vienotā tirgus noteikumus, piemēram, tādās jomās kā e-privātums un konkurence;
- T. tā kā žurnālistiem nepieciešama tieša, tūlītēja un netraucēta piekļuve publiskās pārvaldes informācijai, lai pienācīgā veidā prasītu no iestādēm atbildību;
- U. tā kā informācija, kas iegūta ar izmeklēšanas tiesībām, savstarpēji papildina informāciju, kas iegūta ar trauksmes cēlēju palīdzību, un ir būtiska žurnālistu spējai izpildīt savu uzdevumu, proti, rīkoties sabiedrības interesēs;
- V. atzīst, ka žurnālistiem nepieciešama pilnīga tiesiskā aizsardzība, lai izmantotu un izplatītu šādu sabiedriskas nozīmes informāciju savā darbā;
- W. tā kā tiesības pieprasīt un saņemt informāciju no publiskās pārvaldes iestādēm Eiropas Savienībā joprojām ir spēkā tikai atsevišķos gadījumos un ir nepilnīgas;

Ceturtdiena, 2018. gada 3. maija

- X. tā kā plašsaziņas līdzekļu nozarei ir būtiska nozīme jebkurā demokrātiskā sabiedrībā; tā kā ekonomikas krīzes sekas un vienlaicīgā sociālo plašsaziņas līdzekļu platformu un citu augsto tehnoloģiju milžu, kā arī ienākumu no ļoti selektīvām reklāmām izaugsme ir radikāli palielinājusi plašsaziņas līdzekļu pārstāvju, tostarp neatkarīgu žurnālistu, darba apstākļu nestabilitāti un sociālo nedrošību, kā rezultātā ir ievērojami kritušies žurnālistikas profesionālie, sociālie un kvalitātes standarti, kas var negatīvi ietekmēt redakcionālo neatkarību;
- Y. tā kā Eiropas Padomes Eiropas Audiovizuālā observatorija ir nosodījusi digitālā duopola rašanos, jo *Google* un *Facebook* pārstāv līdz 85 % no visas digitālā reklāmas tirgus izaugsmes 2016. gadā, apdraudot tradicionālo reklāmu finansēto plašsaziņas līdzekļu uzņēmumu, piemēram, komerciālo TV kanālu, laikrakstu un žurnālu, nākotni, jo to auditorija ir daudz mazāka;
- Z. tā kā paplašināšanās politikas sakarā Komisijai ir pienākums pieprasīt Kopenhāgenas kritēriju, tostarp vārda brīvības un plašsaziņas līdzekļu brīvības, pilnīgu ievērošanu, un tādēļ ES būtu jārada priekšzīme ar visaugstākajiem standartiem šajā jomā; tā kā valstīm pēc tam, kad tās ir kļuvušas par ES dalībvalstīm, ir no ES līgumiem un ES Pamattiesību hartas izrietošs pastāvīgs un nepārprotams pienākums ievērot cilvēktiesības, un vārda un plašsaziņas līdzekļu brīvības ievērošana ES dalībvalstīs būtu regulāri jāpārbauda; tā kā ES var būt uzticama pasaulē tikai tad, ja preses un plašsaziņas līdzekļu brīvība tiek aizsargāta un ievērota arī Eiropas Savienībā;
- AA. tā kā pētījumos konsekventi tiek norādīti pierādījumi tam, ka sievietes plašsaziņas līdzekļu nozarē ir minoritāte, jo īpaši radošos amatos, un ir ļoti nepietiekami pārstāvētas augstākā līmeņa, lēmumu pieņemšanas līmenī; tā kā pētījumi par sieviešu dalību žurnālistikā liecina, ka, lai gan ir salīdzinoši labs dzimumu līdzsvars žurnālistikas profesijas jauno darbinieku vidū, lēmumu pieņemšanas pienākumu sadalījumā vērojama būtiska dzimumu atšķirība;
- AB. tā kā Eiropas Savienības Pamattiesību hartas un LES noteikumus, ar ko nodrošina šo principu ievērošanu, īsteno ar pozitīvām darbībām, kuru mērķis ir veicināt plašsaziņas līdzekļu brīvību un plurālismu, veicināt informācijas kvalitāti, piekļuvi tai un tās pieejamību (pozitīvā brīvība), taču nepieciešama arī publisko iestāžu neiesaistīšanās, lai novērstu kaitniecisku agresiju (negatīvā brīvība);
- AC. tā kā prettiesiska un patvaļīga novērošana, jo īpaši tad, ja to veic masveidīgi, ir pretrunā cilvēktiesībām un pamatbrīvībām, cita starpā vārda brīvībai — ieskaitot preses brīvību un žurnālistu avotu konfidencialitāti — un tiesībām uz privātumu un datu aizsardzību; tā kā internetu un sociālās plašsaziņas līdzekļus, izplatot nelikumīgu saturu, izmanto, lai izplatītu nauda runu un veicinātu radikalizāciju, kas izraisa vardarbīgu ekstrēmismu, jo īpaši kaitējot jauniešiem; tā kā, lai cīnītos ar šīm parādībām, ir nepieciešama visos pārvaldības līmeņos (vietējā, reģionālā un valstu līmenī) iesaistīto visu relevanto dalībnieku cieša un koordinēta sadarbība, kā arī sadarbība ar pilsonisko sabiedrību un privāto sektoru; tā kā uz iedarbīgiem tiesību aktiem un pasākumiem drošības un terorisma apkarošanas jomā, kā arī pasākumiem, kuru mērķis ir apkarot un nepieļaut vardarbīgu ekstrēmismu, vienmēr būtu jāattiecinā pienākums ievērot pamattiesības, lai nepieļautu konfliktus ar vārda brīvības aizsardzību;
- AD. tā kā, atgādinot Eiropas Padomes norādīto, trauksmes celšana ir būtisks vārda brīvības aspekts, un tai ir būtiska nozīme pārkāpumu un ļaundarību atklāšanā un ziņošanā par tiem, kā arī demokrātiskas pārskatbaidības un pārredzamības stiprināšanā; tā kā trauksmes celšana ir būtisks informācijas avots cīņai pret organizēto noziedzību, publiskā un privātā sektora korupcijas lietu izmeklēšanai, identificēšanai un publiskošanai, kā arī, lai atklātu izvairīšanās no nodokļu maksāšanas shēmas, kuras ir izveidojuši privāti uzņēmumi; tā kā trauksmes cēļu pienācīga aizsardzība ES, valstu un starptautiskā līmenī ir viņu rīcības iedarbīguma nodrošināšanas priekšnosacījums, kā arī sekmē tās ievērojamās nozīmes atzīšanas kultūru, kāda trauksmes cēļiem ir sabiedrībā;
- AE. tā kā saistībā ar korupcijas un administratīvu kļūmju apkarošanu ES pētnieciskajai žurnālistikai būtu jāsaņem uzmanība un finansiāls atbalsts kā līdzeklim, kas darbojas sabiedrības labā;

Ceturtdiena, 2018. gada 3. maija

- AF. tā kā saskaņā ar plašsaziņas līdzekļu plurālisma uzraudzības instrumenta darba rezultātiem plašsaziņas līdzekļu īpašumtiesību koncentrācija joprojām ir ļoti augsta, un tas rada būtisku apdraudējumu plašsaziņas līdzekļu saturā atspoguļotās informācijas un viedokļu daudzveidībai;
- AG. tā kā uz ES lietu un ES iestāžu un aģentūru darba tvērumu arī būtu jāattiecas tādiem pašiem plašsaziņas līdzekļu plurālisma un plašsaziņas līdzekļu brīvības kritērijiem, kā tas ir valsts ziņu tvēruma gadījumā, un saistībā ar to būtu jāsaņem daudzvalodu atbalsts ar mērķi sasniegt maksimāli daudz ES iedzīvotāju,
1. aicina dalībvalstis veikt pienācīgus pasākumus, tostarp nodrošināt pietiekamu publisko finansējumu, lai aizsargātu un veicinātu plurālistisku, neatkarīgu un brīvu demokrātiskai sabiedrībai kalpojošu plašsaziņas līdzekļu vidi, kā arī sabiedrisko, kopienu un vietēja līmeņa plašsaziņas līdzekļu — izšķirīgu elementu pamattiesību uz vārda un informācijas brīvību garantēšanai labvēlīgas vides veidošanā — neatkarību un ilgtspēju;
 2. uzsver likumdevēju, žurnālistu, izdevēju un interneta starpnieku kopīgo atbildību, kā arī iedzīvotāju — informācijas patērētāju — atbildību;
 3. aicina ES iestādes visos savos lēmumos un visā savā rīcībā un politikā nodrošināt ES Pamattiesību hartas pilnīgu īstenošanu, lai vispārēji garantētu plašsaziņas līdzekļu plurālismu un brīvību no publisko iestāžu nepienācīgas ietekmes; šajā sakarā aicina Komisiju tās tiesību aktu priekšlikumiem sākt veikt cilvēktiesībām radītās ietekmes novērtējumus un iesniegt priekšlikumu ES demokrātijas, tiesiskuma un pamattiesību mehānisma izveidei atbilstīgi attiecīgajai Parlamenta 2016. gada 25. oktobra rezolūcijai;
 4. uzsver nepieciešamību ieviest neatkarīgus pārraudzības mehānismus, lai novērtētu plašsaziņas līdzekļu brīvības un plurālisma situāciju ES, kā līdzekli tādu tiesību un brīvību veicināšanai un aizsardzībai, kas paredzētas Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 11. pantā un Eiropas Cilvēktiesību konvencijas 10. pantā, un lai nekavējoties reaģētu uz to iespējamo apdraudējumu un pārkāpumiem; aicina Komisiju un dalībvalstis pilnībā atbalstīt un stiprināt līdzekļus, kas šajā saistībā jau izstrādāti, piemēram, Plašsaziņas līdzekļu plurālisma uzraudzības instrumentu un Eiropas Padomes Žurnālistikas un žurnālistu drošības aizsardzības platformu;
 5. aicina Komisiju kā Līgumu izpildes uzraudzītāju izturēties pret dalībvalstu valdību mēģinājumiem kaitēt plašsaziņas līdzekļu brīvībai un plurālismam kā nopietnu un sistemātisku ļaunprātīgu varas izmantošanu un vērsanos pret Eiropas Savienības pamatvērtībām, kas noteiktas LES 2. pantā, ņemot vērā, ka tiesībām uz vārda un uzskatu brīvību, pamata cilvēktiesībām un plašsaziņas līdzekļu brīvībai, plurālismam un neatkarībai ir būtiska nozīme demokrātiskā sabiedrībā, tostarp kā valdības un valsts varas pārbaudei;
 6. aicina dalībvalstis veikt attiecīgo tiesību aktu un prakses neatkarīgu pārskatīšanu, lai aizsargātu vārda brīvību un plašsaziņas līdzekļu brīvību un plurālismu;
 7. pauž dziļas bažas par ļaunprātīgiem nodarījumiem, noziegumiem un nāvējošiem uzbrukumiem, kas dalībvalstīs joprojām tiek pastrādāti pret žurnālistiem un plašsaziņas līdzekļu darbiniekiem viņu darbības dēļ; mudina dalībvalstis darīt visu iespējamo, lai nepieļautu šādu vardarbību, nodrošinātu minētajos nodarījumos vainojamo personu saukšanu pie atbildības, izvairītos no nesodāmības un garantētu cietušajiem un viņu ģimenēm pienācīgu tiesiskās aizsardzības līdzekļu pieejamību; aicina dalībvalstis sadarbībā ar žurnālistu organizācijām izveidot neatkarīgu un objektīvu regulatīvu struktūru pret žurnālistiem vērstas vardarbības un draudu pārraudzībai, dokumentēšanai un ziņošanai par tiem, kā arī lai nodrošinātu žurnālistikas aizsardzību un žurnālistu drošību valstu līmenī; turklāt aicina dalībvalstis pilnībā īstenot Eiropas Padomes lēmumu CM/Rec(2016)4 par žurnālistikas aizsardzību un žurnālistu un citu plašsaziņas līdzekļu darbinieku drošību;
 8. pauž bažas par žurnālistu darba apstākļu pasliktināšanos un žurnālistu piedzīvotās psiholoģiskās vardarbības apjomu; tāpēc aicina dalībvalstis ciešā sadarbībā ar žurnālistu organizācijām izstrādāt valstu rīcības plānus, lai uzlabotu žurnālistu darba apstākļus un nodrošinātu, ka žurnālisti neklūst par psiholoģiskās vardarbības upuriem;
 9. pauž bažas par plašsaziņas līdzekļu brīvības situāciju Maltā pēc pretkorupcijas žurnālistes *Daphne Caruana Galizia* slepkavības 2017. gada oktobrī; žurnāliste tika pakļauta arī aizskaršanai, tostarp piesardzības orderiem, ar ko iesaldēja viņas bankas kontus, kā arī starptautisku uzņēmumu izteiktiem draudiem;

Ceturtdiena, 2018. gada 3. maija

10. stingri nosoda Slovākijas pētnieciskā žurnālista *Ján Kuciak* un viņa partneres *Martina Kušnírová* slepkavību,
11. atzinīgi vērtē lēmumu nosaukt Eiropas Parlamenta preses telpu nogalinātās žurnālistes *Daphne Caruana Galizia* vārdā; šajā sakarā atkārtoti uzsver aicinājumu nosaukt Eiropas Parlamenta gada balvu pētnieciskajā žurnālistikā *Daphne Caruana Galizia* vārdā;
12. aicina Priekšsēdētāju konferenci iesniegt priekšlikumu par to, kā Eiropas Parlaments varētu godināt *Ján Kuciak* darbu, un apsvērt iespēju Eiropas Parlamenta praksī žurnālistiem nosaukt viņa vārdā;
13. aicina dalībvalstis pilnībā atbalstīt organizācijas "Reportieri bez robežām" uzsākto iniciatīvu par ANO ģenerālsekretāra īpaša pārstāvja žurnālistu drošības jautājumos amata izveidi;
14. aicina dalībvalstis tiesību aktos un praksē izveidot un uzturēt žurnālistiem un citiem plašsaziņas līdzekļu darbiniekiem, tostarp ārvalstu žurnālistiem, kas īsteno žurnālistu darbību dalībvalstīs, drošu vidi, kas ļautu viņiem strādāt pilnīgi neatkarīgi un nesaskaroties ar tādu nepamatotu iejaukšanos kā vardarbības draudi, aizskaršana, finansiāls, ekonomisks un politisks spiediens, konfidencialu informācijas avotu un materiālu iegūšanas nolūkā veikts spiediens vai mērķtiecīga novērošana; uzsver, ka dalībvalstīm sakarā ar iepriekšminētajiem aktiem ir jānodrošina efektīvas tiesiskās aizsardzības procedūras žurnālistiem, kuru darba brīvība ir apdraudēta, lai nepieļautu pašcenzūru; uzsver, cik svarīgi, apsverot žurnālistu drošības uzlabošanas pasākumus, ir ievērot dzimumsensitīvu pieeju;
15. uzsver, cik svarīgi ir nodrošināt žurnālistiem un plašsaziņas līdzekļu darbiniekiem pienācīgus darba apstākļus, pilnībā ievērojot ES Pamattiesību hartā un Eiropas Sociālajā hartā paredzētās prasības, lai izvairītos no nepienācīga iekšējā un ārējā spiediena, atkarības, neaizsargātības un nestabilitātes, un līdz ar to — no pašcenzūras riska; uzsver, ka žurnālistu neatkarīgu darbu neatkarīgu nevar garantēt un veicināt tikai tirgus mehānismi; tāpēc aicina Komisiju un dalībvalstis veicināt un izstrādāt jaunus, sociāli ilgtspējīgus ekonomikas modeļus, kuru nolūks būtu finansēt un atbalstīt kvalitatīvu un neatkarīgu žurnālistu darbu un nodrošināt precīzu sabiedrības informēšanu; aicina dalībvalstis stiprināt finansiālo atbalstu sabiedrisko pakalpojumu sniedzējiem un pētnieciskajai žurnālistikai, neiesaistoties redakcionālu lēmumu pieņemšanā;
16. nosoda valdību mēģinājumus apklusināt kritiskus plašsaziņas līdzekļus un likvidēt plašsaziņas līdzekļu brīvību un plurālismu, tostarp izmantojot izsmalcinātākus veidus, kas parasti nerada trauksmi Eiropas Padomes Žurnālistikas un žurnālistu drošības aizsardzības veicināšanas platformā, piemēram, valdības pārstāvju un viņiem pietuvinātu personu īstenotu komerciālo plašsaziņas līdzekļu iegādi un sabiedrisko pakalpojumu plašsaziņas līdzekļu nelikumīgu pārņemšanu, lai tiem liktu kalpot partejiskām interesēm;
17. uzsver nepieciešamību atbalstīt Eiropas Preses un plašsaziņas līdzekļu brīvības centru un paplašināt tā darbības tvērumu, jo īpaši attiecībā uz tā juridisko atbalstu apdraudētiem žurnālistiem;
18. uzsver, ka plašsaziņas līdzekļu jomas profesionāli bieži strādā nestabilos apstākļos attiecībā uz viņu līgumiem, algām un sociālajām garantijām, kas nelabvēlīgi ietekmē viņu spējas pienācīgi strādāt, tādējādi mazinot plašsaziņas līdzekļu brīvību;
19. atzīst, ka vārda brīvību var pakļaut ierobežojumiem, bet ar nosacījumu, ka tie ir paredzēti tiesību aktos, tiem ir legītims mērķis un tie ir vajadzīgi demokrātiskā sabiedrībā, lai cita starpā sargātu citu cilvēku cieņu un tiesības; tomēr pauž bažas par nelabvēlīgo, slāpējošo ietekmi, kāda krimināllikumiem par neslavas celšanu varētu būt uz vārda brīvību, preses brīvību un publiskajām debatēm; aicina dalībvalstis atturēties no krimināllikumu par neslavas celšanu ļaunprātīgas izmantošanas, panākot taisnīgu līdzsvaru starp tiesībām uz vārda brīvību un tiesībām uz ģimenes dzīves, tostarp cieņas, neaizskaramību, vienlaikus atbilstīgi Eiropas Cilvēktiesību tiesas noteiktajiem kritērijiem nodrošinot tiesības uz iedarbīgiem tiesiskās aizsardzības līdzekļiem un neuzliekot pārmērīgi smagus un nesamērīgus sodus un sankcijas;
20. aicina Eiropas Komisiju ierosināt direktīvu, kas vērsta pret stratēģiskiem tiesas procesiem pret sabiedrības dalību ("Anti-SLAPP") un kas ES aizsargās neatkarīgus plašsaziņas līdzekļus no satraucošiem tiesas procesiem, kuru mērķis ir tos apklusināt vai iebiedēt;
21. uzskata, ka līdzdalība demokrātiskajos procesos pirmkārt un galvenokārt balstās uz efektīvu un nediskriminējošu informācijas un zināšanu pieejamību; prasa ES un tās dalībvalstīm izstrādāt atbilstošu politiku, kas nodrošinātu universālu piekļuvi internetam, un atzīt piekļuvi internetam, ieskaitot tīkla neitralitāti, par pamattiesībām;

Ceturtdiena, 2018. gada 3. maija

22. nosoda ASV Federālās sakaru komisijas pieņemto lēmumu atcelt 2015. gada noteikumus par tīkla neitralitāti un uzsver lēmuma iespējamās negatīvās sekas pasaules līmenī savstarpēji savienotā digitālajā vidē saistībā ar tiesībām piekļūt informācijai bez diskriminācijas; aicina ES un dalībvalstis tiekties stiprināt tīkla neitralitātes principu, balstoties uz Eiropas Elektronisko sakaru regulatoru organizācijas (BEREC) pamatnostādnēm attiecībā uz valstu regulatoru īstenotu Eiropas tīkla neitralitātes noteikumu īstenošanu un turpmāk attīstot šīs pamatnostādnes;

23. uzsver neatkarīgu un plurālistisku plašsaziņas līdzekļu būtisko lomu politiskajās debatēs un saistībā ar tiesībām uz plurālistisku informāciju gan vēlēšanu norises laikā, gan vēlēšanu starplaikā; uzsver vajadzību atbilstīgi ICERD noteikumiem pilnībā garantēt tiesības izteikties visiem politiskajiem spēkiem un balstīt to klātbūtni sabiedriskās raidorganizācijās uz žurnālistiskiem un profesionāliem kritērijiem, nevis uz to, cik lielā mērā tie ir pārstāvēti institūcijās vai uz to politiskajiem uzskatiem;

24. aicina dalībvalstis un Komisiju nepieņemt liekus pasākumus, kuru nolūks būtu patvaļīgi ierobežot piekļuvi internetam un iespējas izmantot cilvēka pamattiesības vai kontrolēt publisko komunikāciju, piemēram, pieņemot represīvus noteikumus par plašsaziņas līdzekļu un/vai tīmekļa vietņu izveidi un darbību, patvaļīgi izsludinot ārkārtas stāvokli, pārņemot tehnisku kontroli pār digitālajām tehnoloģijām, t.i., tās bloķējot, filtrējot vai traucējot to darbību vai slēdzot digitālas vides, vai veicot kontroles pasākumu faktisku privatizāciju, piespiežot starpniekus ierobežot vai dzēst interneta saturu; turklāt aicina ES un dalībvalstis nepieļaut to, ka šādus pasākumus veic privāti uzņēmumi;

25. aicina Komisiju un dalībvalstis nodrošināt privāto uzņēmumu un valdību pilnīgu pārredzamību, izmantojot algoritmus, mākslīgo intelektu un lēmumu automatizēto pieņemšanu, ko nevajadzētu īstenot un izstrādāt tādā veidā un ar tādu mērķi, lai patvaļīgi bloķētu, filtrētu un dzēstu interneta saturu, kā arī nodrošināt jebkādas ES digitalizācijas politikas un stratēģijas izstrādi, ņemot vērā uz cilvēktiesībām balstītu pieeju, nodrošinot atbilstošus tiesiskās aizsardzības līdzekļus un aizsardzības pasākumus un pilnībā ievērojot attiecīgos Eiropas Savienības Pamattiesību hartas un Eiropas Cilvēktiesību konvencijas noteikumus;

26. atkārto, ka iebiedēšana tiešsaistē, pornogrāfisku materiālu izplatīšana atriebības nolūkos un materiāli, kuros redzama bērnu seksuāla izmantošana, rada aizvien lielākas bažas mūsu sabiedrībā un var radīt ārkārtīgi smagas sekas, jo īpaši jauniešiem un bērniem, un uzsver, ka plašsaziņas līdzekļu kontekstā ir pilnībā jāievēro nepilngadīgo intereses un tiesības; mudina visas dalībvalstis pieņemt uz nākotni vērstus tiesību aktus, lai risinātu šīs problēmas, ietverot noteikumus par cilvēka cieņu nepārprotami aizskaroša satura atklāšanu, signalizēšanu par to un tā dzēšanu no sociālajiem plašsaziņas līdzekļiem; lai reaģētu uz sociālo plašsaziņas līdzekļu ļaunprātīgu izmantošanu terorisma nolūkos, mudina Komisiju un dalībvalstis pastiprināt centienus veidot efektīvus atbildes vēstījumu un sniegt skaidrus norādījumus, kas lietotājiem, pakalpojumu sniedzējiem un interneta nozarei kopumā garantē juridisko noteiktību un paredzamību, vienlaikus nodrošinot iespēju vērsties pēc tiesiskās aizsardzības saskaņā ar valsts tiesību aktiem; tomēr uzsver, ka jebkuri pasākumi, ar kuriem ierobežo vai dzēš interneta saturu, būtu jāīsteno tikai noteiktos, precīzi formulētos un likumīgos apstākļos, stingrā tiesu iestāžu uzraudzībā un saskaņā ar starptautiskajiem standartiem, Eiropas Cilvēktiesību tiesas judikatūru un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 52. pantu;

27. ņem vērā Komisijas atbalstīto Rīcības kodeksu cīņai pret nelikumīgiem naidu kurinošiem izteikumiem tiešsaistē; norāda uz privātajiem uzņēmumiem atvēlēto plašo rīcības brīvību, kad tie lemj, kas tieši ir uzskatāms par "nelikumīgu", un aicina šo rīcības brīvību ierobežot, lai izvairītos no cenzūras un patvaļīgu vārda brīvības ierobežojumu riska;

28. atkārtoti apstiprina, ka anonimitāte un šifrēšana ir izšķirīgi svarīgi instrumenti, kas palīdz izmantot demokrātiskas tiesības un brīvības, veicināt uzticēšanos digitālajai infrastruktūrai un komunikācijām un aizsargāt žurnālistu informācijas avotu konfidencialitāti; atzīst, ka šifrēšana un anonimitāte nodrošina privātumu un drošību, kas nepieciešama tiesību uz uzskatu un vārda brīvību ievērošanai digitālajā laikmetā, un atgādina, ka brīva piekļuve informācijai obligāti ietver to personas datu aizsardzību, ko iedzīvotāji atklāj darbībās tiešsaistē; pieņem zināšanu ka šifrēšana un anonimitāte var arī veicināt ļaunprātības un apgrūtināt noziedzīgu darbību novēršanu un izmeklēšanu, kā ir norādījušas tiesībaizsardzības un pretterorisma amatpersonas; atgādina, ka šifrēšanas un anonimitātes ierobežojumi jānosaka saskaņā ar likumības, nepieciešamības un proporcionālītātes principu; aicina ES iestādes un dalībvalstis pilnībā apstiprināt un īstenot ieteikumus, kas minēti ANO īpašā referenta par tiesībām uz uzskatu un vārda brīvību veicināšanu un aizsardzību 2015. gada 22. maija ziņojumā, kurš vērstas uz šifrēšanas un anonimitātes pielietošanu digitālo sakaru jomā;

Ceturtdiena, 2018. gada 3. maija

29. atbalsta ētikas kodeksa izstrādi žurnālistiem, kā arī plašsaziņas līdzekļu pārvaldībā iesaistītajiem, lai nodrošinātu žurnālistu un plašsaziņas līdzekļu organizāciju pilnīgu neatkarību;

30. uzsver, ka tiesībsardzības un tiesu iestādes saskaras ar daudziem šķēršļiem tiešsaistes noziedzīgo nodarījumu izmeklēšanā un ar tiem saistītajā kriminālvajāšanā arī ES dalībvalstu tiesību aktu atšķirību dēļ;

31. norāda, ka mainīgajā plašsaziņas līdzekļu vidē ir parādījušies jauni starpnieki, kas spēj ietekmēt un kontrolēt informāciju un idejas tiešsaistē, iegūstot informācijas “atlases” funkcijas un pilnvaras; uzsver, ka ir jābūt pietiekamam daudzumam neatkarīgu un autonomu tiešsaistes kanālu un informācijas avotu, kuri spēj sabiedrībai piedāvāt dažādus viedokļus un demokrātiskas idejas par vispārējas nozīmes jautājumiem; aicina dalībvalstis šajā jomā izstrādāt jaunus vai attīstīt esošus politikas virzienus un pasākumus;

32. atzīst, ka jaunā digitālā vide ir saasinājusi dezinformācijas vai tā dēvēto viltus ziņu vai nepatiesu ziņu izplatīšanas problēmu; tomēr atgādina, ka šī parādība nav jauna un nav sastopama tikai tiešsaistē; uzsver, ka ir būtiski nodrošināt tiesības uz kvalitatīvu informāciju, uzlabojot iedzīvotāju piekļuvi uzticamai informācijai, bet novēršot tiešsaistē un bezaistē īstenotas dezinformācijas izplatīšanu; atgādina, ka jēdzienu “viltus ziņas” nekādā gadījumā nedrīkst izmantot ar nolūku graut sabiedrības uzticēšanos plašsaziņas līdzekļiem vai diskreditēt un kriminalizēt kritisku viedokļu paudējus; pauž bažas par iespējamajiem draudiem, ko jēdziens “viltus ziņas” var radīt vārda un izpausmes brīvībai un plašsaziņas līdzekļu neatkarībai, vienlaikus uzsverot nepatiesu ziņu izplatīšanas negatīvo ietekmi uz politisko debašu kvalitāti un uz iedzīvotāju labu informētību balstītu līdzdalību demokrātiskā sabiedrībā; uzsver, cik nozīmīgi ir nodrošināt iedarbīgus pašregulācijas mehānismus, kas balstīti uz precizitātes un pārredzamības principiem, paredzēt atbilstīgus pienākumus pārbaudīt informācijas avotus un šo darbību veikšanai nepieciešamos instrumentus, un uzticēt neatkarīgām un objektīvām sertificētām ārējām faktu pareizības pārbaudes organizācijām pārbaudīt faktu pareizību, lai pārliecinātos par informācijas objektivitāti un aizsardzību;

33. mudina sociālo plašsaziņas līdzekļu uzņēmumus un tiešsaistes platformas izstrādāt rīkus, ka ļautu lietotājiem ziņot vai signalizēt par iespējamām viltus ziņām, lai uz šādas informācijas izplatību varētu savlaicīgi reaģēt un šo informāciju varētu pārbaudīt neatkarīgas un objektīvas sertificētas ārējas faktu pareizības pārbaudes organizācijas, kuru uzdevums būtu precīzi definēt jēdzienus “viltus ziņas” un “dezinformācija”, lai mazinātu privātā sektora dalībniekiem doto plašo rīcības brīvību, un lai panāktu, ka informācija, kas atzīta par viltus ziņām, būtu arī turpmāk pieejama, bet ar attiecīgu norādi, nolūkā rosināt publiskas debates un nepieļaut tās pašas dezinformācijas atkārtotu parādīšanos citā veidolā;

34. atzinīgi vērtē Komisijas lēmumu izveidot tādu augsta līmeņa ekspertu grupu viltus ziņu un tiešsaistē īstenotas dezinformācijas jomā, kurā ir pilsoniskās sabiedrības, sociālo plašsaziņas līdzekļu platformu, ziņu plašsaziņas līdzekļu organizāciju pārstāvji, žurnālisti un akadēmisko aprindu pārstāvji, lai analizētu šos pieaugošos draudus un ierosinātu operatīvus pasākumus, kuri īstenojami gan Eiropas, gan valstu līmenī;

35. uzsver tiešsaistes dalībnieku pienākumu novērst tādas nepārbaudītas vai nepatiesas informācijas izplatīšanu, kuras vienīgais mērķis ir palielināt tiešsaistes satiksmi, izmantojot, piemēram, tā dēvētās klikšķu ēsmas;

36. atzīst, ka preses izdevēju uzdevums un investīcijas pētnieciskā, profesionālā un neatkarīgā žurnālistikā, plašsaziņas līdzekļu lietotprasmē un izglītībā ir būtiskas, lai novērstu viltus ziņu izplatīšanu, un uzsver vajadzību nodrošināt plurālistiska redakcionālā preses satura ilgtspēju; mudina gan Komisiju, gan dalībvalstis ieguldīt pietiekamus finanšu līdzekļus plašsaziņas līdzekļu lietotprasmes un digitālo prasmi veicināšanā un kopā ar starptautiskajām un pilsoniskās sabiedrības organizācijām izstrādāt komunikācijas stratēģijas, lai sniegtu iedzīvotājiem un interneta lietotājiem spēju atpazīt apšaubāmus informācijas avotus un uzmanīties no tiem, kā arī spēju pamanīt un atklāt tīši viltotu saturu un propagandu; šajā nolūkā arī mudina dalībvalstis integrēt plašsaziņas līdzekļu un informācijas lietotprasmi valstu izglītības sistēmās; aicina Komisiju ņemt vērā valstu līmeņa paraugpraksi, lai nodrošinātu žurnālistikas kvalitāti un publicētās informācijas uzticamību;

37. atkārtoti norāda, ka ikvienam indivīdam ir tiesības lemt par saviem personas datiem, jo īpaši ekskluzīvas tiesības kontrolēt personiskas informācijas izmantošanu un izpaušanu un tiesības tikt aizmirstam, kuras noteiktas kā iespēja nekavējoties dzēst saturu, kas var kaitēt personas cieņai, no sociālajiem plašsaziņas līdzekļiem un meklētājprogrammu tīmekļa vietnēm;

Ceturtdiena, 2018. gada 3. maija

38. atzīst, ka internets un vispārīgākā nozīmē digitālās vides attīstība ir paplašinājusi vairāku cilvēktiesību tvērumu, kā apliecināts, piemēram, Eiropas Savienības Tiesas 2014. gada 13. maija spriedumā lietā C-131/12 *Google Spain SL un Google Inc pret Agencia Española de Protección de Datos (AEPD) un Mario Costeja González*⁽¹⁾; saistībā ar to aicina ES iestādes uzsākt līdzdalības procesu, lai izstrādātu Eiropas Interneta tiesību hartu, ņemot vērā dalībvalstu paraugpraksi, jo īpaši Itālijas Interneta tiesību deklarāciju, kas izmantojama kā atsaucis punkts, kā arī attiecīgos Eiropas un starptautiskos cilvēktiesību instrumentus digitālās jomas regulējumam;

39. uzsver trauksmes cēlāju nozīmīgo lomu sabiedrības interešu aizsardzībā un sabiedriskās pārskatatbildības un integritātes kultūras veicināšanu publiskajās un privātajās iestādēs; atkārtoti aicina Komisiju un dalībvalstis pieņemt un ieviest pienācīgu, modernu un visaptverošu satvaru kopīgiem Eiropas līmeņa trauksmes cēlāju aizsardzības tiesību aktiem, pilnībā atbalstot Eiropas Padomes ieteikumus un Eiropas Parlamenta 2017. gada 14. februāra rezolūciju un 2017. gada 24. oktobra rezolūciju; uzskata, ka ziņošanas mehānismiem ir jābūt pieejamiem un drošiem un trauksmes cēlāju un ka par pētniecisko žurnālistu apgalvojumiem ir jāveic profesionāla izmeklēšana;

40. uzsver, ka trauksmes cēlāju juridiskajai aizsardzībai, kad tie publisko informāciju, ir jābalstās jo īpaši uz sabiedrības tiesībām šo informāciju saņemt; uzsver, ka personai nav jāzaudē aizsardzība tikai tāpēc, ka tā varētu būt nepareizi novērtējusi faktus vai šķietamais sabiedrības interešu apdraudējums nav realizējies, ja ziņošanas brīdī attiecīgajai personai ir bijuši pamatoti iemesli ticēt sniegtās informācijas patiesumam; atgādina, ka personas, kas kompetentajām iestādēm apzināti iesniedz nepareizu vai maldinošu informāciju, nebūtu jāuzskata par trauksmes cēlājiem un tādējādi attiecībā uz tām nebūtu jānodrošina aizsardzības mehānismi; uzsver, ka ikvienai personai, kura ir tieši vai netieši cietusi no netaisnības, jo par viņu ir sniegta vai atklāta neprecīza vai nepatiesa informācija, būtu jānodrošina tiesības prasīt efektīvus aizsardzības līdzekļus;

41. mudina Komisiju un dalībvalstis pieņemt pasākumus, lai aizsargātu informācijas avotu konfidencialitāti un tādējādi nepieļautu nekādas diskriminējošas darbības vai draudus;

42. aicina Komisiju un dalībvalstis parūpēties par to, ka žurnālistiem tiek nodrošināti pienācīgi instrumenti, lai pieprasītu un saņemtu informāciju no ES un dalībvalstu publiskās pārvaldes iestādēm saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1049/2001 par publisku piekļuvi dokumentiem, nesaskaroties ar patvaļīgiem lēmumiem, ar kuriem šādas piekļuves tiesības tiek liegtas; norāda, ka informācija, ko žurnālisti vai iedzīvotāji ieguvuši, izmantojot izmeklēšanas tiesības, tostarp informācija, kas iegūta ar trauksmes cēlāju palīdzību, ir gan savstarpēji papildinoša, gan būtiska žurnālistu spējai izpildīt to uzdevumu par plašsaziņas līdzekļu īpašumtiesībām; atkārtoti, ka piekļuvi vai publiskiem informācijas avotiem un pasākumiem vajadzētu būt atkarīgai no objektīviem, nediskriminējošiem un pārredzamiem kritērijiem;

43. uzsver, ka preses brīvībai nepieciešama neatkarība no politiskās un ekonomiskās varas, ietverot vienlīdzīgu attieksmi neatkarīgi no redakcionālās orientācijas; atkārtoti uzsver, ka ir svarīgi saglabāt žurnālistiku, kas gūst labumu no mehānismiem, ar kuriem novērš koncentrāciju atsevišķās grupās, monopola vai kvazimonopola grupās, nodrošinot brīvu konkurenci un redakcionālo daudzveidību; aicina dalībvalstis pieņemt un īstenot tiesisko regulējumu par plašsaziņas līdzekļu īpašumtiesībām, kura nolūks būtu nepieļaut īpašumtiesību horizontālu koncentrāciju plašsaziņas līdzekļu nozarē, plašsaziņas līdzekļu netiešās īpašumtiesības un gadījumus, kad vienam plašsaziņas līdzekļu īpašniekiem pieder dažādu veidu plašsaziņas līdzekļi, kā arī iedzīvotājiem attiecībā uz informāciju par plašsaziņas līdzekļu īpašumtiesībām, finansēšanas avotiem un pārvaldību tiktu garantēta pārredzamība, informācijas atklātība un tās viegla pieejamība; uzsver, cik svarīgi ir piemērot pienācīgus ierobežojumus tādu personu plašsaziņas līdzekļu īpašumtiesībām, kuras ieņem amatu valsts pārvaldē un nodrošināt neatkarīgu pārraudzību un efektīvus atbilstības nodrošināšanas mehānismus, lai nepieļautu interešu konfliktus un t.s. virpuļdurvju efektu; uzskata, ka ir būtiski nodrošināt neatkarīgas un objektīvas iestādes, lai garantētu audiovizuālo plašsaziņas līdzekļu iedarbīgu uzraudzību;

44. mudina dalībvalstis attīstīt pašu stratēģiskās spējas un sadarboties ar vietējām kopienām ES un ES kaimiņreģionā, lai sekmētu plurālistisku plašsaziņas līdzekļu vidi un izklāstītu ES politiku saskaņotā un efektīvā veidā;

45. aicina dalībvalstis pilnībā atbalstīt un apstiprināt Eiropas Padomes Ministru komitejas 2018. gada 7. martā pieņemto ieteikumu dalībvalstīm par plašsaziņas līdzekļu plurālismu un plašsaziņas līdzekļu īpašumtiesību pārredzamību;

46. atgādina sabiedrisko raidorganizāciju svarīgo uzdevumu plašsaziņas līdzekļu plurālisma saglabāšanā, kā uzsvērts Līgumiem pievienotajā 29. protokolā; aicina dalībvalstis nodrošināt tām atbilstošus finansciālos un tehniskos līdzekļus, kas nepieciešami to sociālās funkcijas pildīšanai un sabiedrības interešu ievērošanai; šajā nolūkā aicina dalībvalstis garantēt minēto raidorganizāciju redakcionālo neatkarību, ar skaidri definētu tiesisko regulējumu aizsargājot tās no jebkura veida valdības, politiskās vai komerciālās iejaukšanās un ietekmes, vienlaikus nodrošinot pilnīgu pārvaldības autonomiju un neatkarību visām publiskajām struktūrām un iestādēm, kam ir pilnvaras apraide un telesakaru jomā;

⁽¹⁾ ECL:EU:C:2014:317.

Ceturtdiena, 2018. gada 3. maija

47. mudina dalībvalstis saskaņot savu politiku, kas attiecas uz licenču izsniegšanu valstu apraides uzņēmumiem, ar plašsaziņas līdzekļu plurālisma ievērošanas principu; uzsver, ka ar licenču izsniegšanu saistītā maksa un pienākumu stingrība būtu jāpārbauda, un tā nedrīkstētu apdraudēt plašsaziņas līdzekļu brīvību;
48. aicina Komisiju pārbaudīt, vai dalībvalstis piešķir savas apraides licences, pamatojoties uz objektīviem, pārredzamiem, nediskriminējošiem un samērīgiem kritērijiem;
49. lai efektīvi aizsargātu plašsaziņas līdzekļu brīvību un plurālismu, ierosina aizliegt vai padarīt pilnībā pārredzamu tādu uzņēmumu dalību publiskos iepirkumos, kuru galīgajam īpašniekam pieder arī plašsaziņas līdzekļu uzņēmums; ierosina paredzēt prasību dalībvalstīm regulāri ziņot par jebkuru publisko finansējumu, kas sniegts plašsaziņas līdzekļu uzņēmumiem, un regulāri pārraudzīt visu publisko finansējumu, kas sniegts plašsaziņas līdzekļu īpašniekiem; uzsver, ka plašsaziņas līdzekļu īpašniekiem vajadzētu būt personām, kuras nav tiesātas vai atzītas par vainīgu jebkurā noziedzīgā nodarījumā;
50. uzsver, ka publisks finansējums plašsaziņas līdzekļu organizācijām būtu jāpiešķir, balstoties uz nediskriminējošiem, objektīviem un pārredzamiem kritērijiem, kuri būtu iepriekš jādara zināmi visiem plašsaziņas līdzekļiem;
51. atgādina, ka dalībvalstīm ir jāatrod veidi, kā atbalstīt plašsaziņas līdzekļus, piemēram, nodrošinot PVN neitralitāti, kā ieteikts Eiropas Parlamenta 2011. gada 13. oktobra rezolūcijā par PVN nākotni ⁽¹²⁾, un atbalstot ar plašsaziņas līdzekļiem saistītas iniciatīvas;
52. aicina Komisiju piešķirt pastāvīgu un atbilstošu finansējumu ES budžetā Mediju plurālisma un mediju brīvības centra Plašsaziņas līdzekļu plurālisma uzraudzības instrumenta atbalstam un izveidot ikgadēju mehānismu, ar ko novērtē plašsaziņas līdzekļu plurālisma apdraudējumu dalībvalstīs; uzsver, ka tas pats mehānisms būtu jāpiemēro plašsaziņas līdzekļu plurālisma novērtēšanai kandidātvalstīs un Plašsaziņas līdzekļu plurālisma uzraudzības instrumenta darba rezultātiem jābūt reālai nozīmei sarunu procesa progresā;
53. aicina Komisiju pārraudzīt un apkopot informāciju un statistikas datus par plašsaziņas līdzekļu brīvību un plurālismu visās dalībvalstīs un rūpīgi analizēt gadījumus, kad pārkāptas žurnālistu pamattiesības, vienlaikus ievērojot subsidiaritātes principu;
54. uzsver nepieciešamību pastiprināt paraugprakses apmaiņu dalībvalstu audiovizuālās jomas regulatīvo iestāžu starpā;
55. aicina Komisiju ņemt vērā ieteikumus, kas ietverti Parlamenta 2016. gada 25. oktobra rezolūcijā par ES mehānisma demokrātiskajai, tiesiskumam un pamattiesībām izveidi; saistībā ar to aicina Komisiju Plašsaziņas līdzekļu plurālisma uzraudzības instrumenta darba rezultātus un ieteikumus par plašsaziņas līdzekļu plurālisma un plašsaziņas līdzekļu brīvības apdraudējumu ES iekļaut gada ziņojuma par demokrātiju, tiesiskumu un pamattiesībām (Eiropas DRF ziņojums) izstrādē;
56. mudina dalībvalstis darīt vairāk, lai stiprinātu visu iedzīvotāju plašsaziņas līdzekļu lietotprasmi un veicinātu visiem iedzīvotājiem paredzētas mācību un izglītojošas iniciatīvas gan formālās, gan neformālās un ikdienējās mācīšanās režīmā no mūžizglītības viedokļa, īpašu uzmanību pievēršot arī skolotāju sākotnējai un tālākizglītībai un viņu atbalstam, kā arī veicinot dialogu un sadarbību starp izglītības un mācību nozari un visām relevantajām ieinteresētajām personām, tostarp plašsaziņas līdzekļu jomas profesionāļiem, pilsonisko sabiedrību un jauniešu organizācijām; atkārtoti apstiprina vajadzību atbalstīt vecumam atbilstošus novatoriskus instrumentus, kuru nolūks būtu veicināt iespēcināšanu un drošību tiešsaistē kā skolu mācību programmas obligātus elementus, un pārvarēt digitālo plaisu, īstenojot īpašus tehnoloģiju lietotprasmes projektus un atvēlot pietiekamus ieguldījumus infrastruktūrai, lai nodrošinātu vispārēju piekļuvi informācijai;
57. uzsver, ka kritiskas izvērtēšanas un analīzes nepieciešamības apzināšanās attīstīšana saistībā ar plašsaziņas līdzekļu saturu lietošanu un izveidi ir būtiski svarīga cilvēku izpratnei par aktuālajiem notikumiem un sabiedrības dzīvē sniegtajā ieguldījumā, kā arī saistībā ar cilvēku zināšanām par to, cik liels pārveides potenciāls ir un kādi draudi piemīt plašsaziņas līdzekļu videi, kas kļūst arvien sarežģītāka un kurai ir arvien ciešākas savstarpējās saites; plašsaziņas līdzekļu lietotprasme ir būtiska demokrātiska kompetence, kas sniedz iespējas iedzīvotājiem; aicina Komisiju un dalībvalstis izstrādāt īpašus pasākumus, lai veicinātu un atbalstītu plašsaziņas līdzekļu lietotprasmes projektus, piemēram, izmēģinājuma projektu "Plašsaziņas līdzekļu lietotprasme visiem" un izstrādāt visu vecumu grupu iedzīvotājiem un visu grupu plašsaziņas līdzekļiem paredzētu visaptverošu plašsaziņas līdzekļu lietotprasmes politiku kā Eiropas Savienības izglītības politikas neatņemamu daļu, ko attiecīgi atbalstītu ar tādām ES finansējuma piesaistes iespējām kā ESI fondī un programma "Apvārsnis 2020";

(12) OV C 94 E, 3.4.2013., 5. lpp.

Ceturtdiena, 2018. gada 3. maija

58. ar bažām norāda — kā izcelts 2016. gada plašsaziņas līdzekļu plurālisma uzraudzības instrumentā, minoritāšu, vietējo un reģionālo kopienu, sieviešu un cilvēku ar invaliditāti piekļuve plašsaziņas līdzekļiem ir pakļauta riskam; uzsver, ka iekļaujoši plašsaziņas līdzekļi ir būtiski svarīgi atvērtā, brīvā un plurālistiskā plašsaziņas līdzekļu vidē un ka visiem iedzīvotājiem ir tiesības piekļūt neatkarīgai informācijai savā dzimtajā valodā, neraugoties uz to, vai tā ir valsts vai minoritātes valoda; uzsver, cik svarīgi ir Eiropā žurnālistiem, jo īpaši mazāk izplatītās un minoritāšu valodās strādājošajiem, nodrošināt pienācīgas mācību un pārkvalificēšanās iespējas; tāpēc aicina Komisiju un dalībvalstis stimulēt un atbalstīt pētījumus, projektus un politikas virzienus, kas uzlabo plašsaziņas līdzekļu pieejamību, kā arī relevantas iniciatīvas, kuru mērķauditorija ir neaizsargātas minoritāšu grupas (piemēram, izmēģinājuma projekts “Stażēšanās iespējas plašsaziņas līdzekļiem mazākumtautību valodās”), un garantēt visiem iedzīvotājiem līdzdalības un izpausmes iespējas;

59. aicina plašsaziņas līdzekļu nozares pārstāvjus aizsargāt dzimumu līdztiesību plašsaziņas līdzekļu politikas un prakses jomā, izmantojot kopregulācijas mehānismus, iekšējos rīcības kodeksus un citas brīvprātīgas darbības;

60. mudina Komisiju un dalībvalstis iesaistīties sociālās kampaņās, izglītības programmās un mērķorientētākā apmācībā un izpratnes veidošanā (tostarp nozares lēmumu pieņēmējiem paredzētā), lai veicinātu līdztiesības vērtības un praksi, īstenojot finansējumu un popularizēšanu gan valstu, gan Eiropas līmenī, ar mērķi efektīvi novērst dzimumu nelīdztiesību plašsaziņas līdzekļu nozarē;

61. atgādina Komisijai, ka tai ir jāizstrādā Eiropas plašsaziņas līdzekļu nozares stratēģija, kas būtu balstīta uz novatorismu un ilgtspēju; uzskata, ka šādai stratēģijai būtu jānostiprina pārrobežu sadarbība un ES plašsaziņas līdzekļu nozares dalībnieku kopražojumi, lai izceltu to daudzveidību un popularizētu starpkultūru dialogu, jāpaplašina sadarbība ar visu Eiropas iestāžu, jo īpaši Eiropas Parlamenta, atsevišķām ziņu sadaļām un audiovizuālajiem dienestiem, un jāveicina ES lietu atspoguļošana un atpazīstamība plašsaziņas līdzekļos;

62. uzsver, cik svarīgi ir izstrādāt turpmākus modeļus, uz kuriem balstoties, varētu izveidot Eiropas sabiedriskās apraides platformu, kas rosinātu uz faktiem, viedokļu dažādību un cieņu balstītas ES mēroga diskusijas par politiku, veicinātu viedokļu plurālismu jaunajā un tikko konverģētajā plašsaziņas līdzekļu vidē un palielinātu ES atpazīstamību tās ārējās attiecībās;

63. prasa Komisijai un dalībvalstīm ievērot plašsaziņas līdzekļu brīvību un vārda brīvību modernajā mākslā, atbalstot tādu mākslas darbu izveidi, kas atspoguļo sociālās problēmas, veicina kritiskas diskusijas un iedvesmo uz konstruktīvu reakciju uz ekstrēmismu un naidu kurinošiem izteikumiem;

64. uzsver nepieciešamību likvidēt informatīvo plašsaziņas līdzekļu satura ģeogrāfisko bloķēšanu, tādējādi ļaujot ES iedzīvotājiem piekļūt citu ES dalībvalstu televīzijas kanālu tiešsaistes, pieprasītai un atkārtotai straumēšanai;

65. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem un Eiropas Padomes ģenerālsēkretāram.